

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1807/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Зоране Делибашић, Илије Зиндовића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из ... против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради исплате разлике плате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2648/17 од 13.06.2018. године, у седници одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2648/17 од 13.06.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2648/17 од 13.06.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1802/16 од 12.04.2017. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати заосталу разлику плате до двоструког износа плате на основу обављеног рада и временаведеног на раду, за период од 01.08.2008. године до 31.07.2011. године у износу од 2.245.187,53 динара, у износима појединачно опредељеним, са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 234.050,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2648/17 од 13.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 57.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа у сузбијању организованог криминалитета, као што је у конкретном случају право тужиоца који обавља рад код тужене у Служби за борбу против организованог криминалитета у Управи криминалистичке полиције. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 01.09.2011. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 2.245.187,53 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужиоцу не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти, у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**